

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.8/2018/21.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2018. április 3. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlott neve és társai** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2017. szeptember 11. napján meghozott **1.B.1074/2016/34.** számú ítéletének I.rendű vádlott neve I. rendű, és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottakra vonatkozó részét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott cselekményének jogszabályi felhívása helyesen Btk. 176. § (1) bekezdés 2. fordulat (3) bekezdés.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott kábítószerrel kapcsolatos cselekményei jogszabályi alapjának felhívása helyesen Btk. 178. § (1) bekezdés 3. fordulat, (2) bekezdés b) pont és Btk. 176. § (1) bekezdés 2. fordulat, (5) bekezdés a) pont.

A szabadságvesztés tartamát I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott esetében 12 (tizenkettő) évre, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében 5 (öt) évre súlyosítja.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal szemben alkalmazott vagyonekbevétele összege helyesen 1.920.000,- (egymillió-kilencszázhuszezer) Ft.

A Győri Járásbíróság Bk.726/2013/2. számú határozata helyesen tárgyalás mellőzéses végzés.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottakra vonatkozó részében helybenhagyja.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamába a vádlott által 2017. szeptember 12. napjától, 2018. április 3. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés). Ezért a vádlottat 10 év szabadságvesztésre, 10 év közügyektől eltiltásra és 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000.- forintban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott 400.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére. A vádlottal szemben 1.820.000.- forintra vagyonek Kobzást rendelt el. Rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Elrendelte a Győri Törvényszék B.360/2010/36. számú, illetve a Győri Ítéltábla Bf.61/2012/5. számú ítéleteivel kiszabott, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett 2 év börtönbüntetés, valamint a Győri Járásbíróság Bk.726/2013/2. számú ítéletével kiszabott, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett 1 év börtön fokozatú szabadságvesztés végrehajtását.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklás büntetében (Btk. 178. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont), kábítószer-kereskedelem vétségében (Btk. 176. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont) és bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségében (Btk. 237. § (1) bekezdés). Ezért a vádlottat - halmazati büntetésül - 2 év 6 hónap szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 1 év "B" kategóriájú közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról, és a vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról. A vádlottal szemben 100.000.- forintra vagyonek Kobzást rendelt el.

Rendelkezett az elsőfokú bíróság a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről. Kötelezte I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség egy részének külön-külön, illetőleg egyetemlegesen történő megfizetésére.

Az első fokú ítélet rendelkezéseket tartalmazott még III. rendű vádlottra is. Az ő vonatkozásában az ítélet fellebbezés hiányában az elsőfokú bíróság előtt jogerőre emelkedett.

Az első fokú ítélettel szemben az ügyész I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott terhére, súlyosításért, I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott vonatkozásában hosszabb tartamú fegyházbüntetés, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott vonatkozásában hosszabb tartamú fegyházbüntetés és közügyektől eltiltás kiszabása végett, I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott és védője a bűnösség megállapítása miatt, felmentésért, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott és védője a kábítószer-kereskedelem vétsége és a bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége vonatkozásában a bűnösség megállapítása miatt, felmentésért és enyhítésért, a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése végett jelentett be fellebbezést.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.421/2016/6-III. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva, a tényállás kiegészítése és helyesbítése mellett az első fokú ítélet megváltoztatását, I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott cselekményének a Btk. 176. § (1) bekezdése 2. fordulat, (3) bekezdése, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott kábítószer birtoklása büntettként értékelt cselekményének a Btk. 178. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés b) pontja, a kábítószer-kereskedelem vétségeként értékelt cselekményének a Btk. 176. § (1) bekezdés 2. fordulat, (5) bekezdés a) pontja szerinti minősítését, a vádlottak szabadságvesztés büntetésének és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott közügyektől eltiltás büntetésének súlyosítását, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott tekintetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának fegyházban való meghatározását, I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyonek Kobzást összegének 2.020.000.- forintra való felemelését, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását

indítványozta.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védője a bejelentett fellebbezését írásban indokolta, és ebben a védői fellebbezés irányultságát módosította. Elsősorban az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását [Be. 376. § (1) bekezdés], másodlagosan az első fokú ítélet megváltoztatását, és védence felmentését [Be. 372. § (2) bekezdés], harmadsorban az első fokú ítélet megváltoztatását és a védenccével szemben kiszabott büntetés enyhítését [Be. 372. § (1) bekezdés] indítványozta. A védő álláspontja szerint az első fokú ítélet megalapozatlan [Be. 351. § (2) bekezdés b) és c) pont], érdemi felülbírálatra alkalmatlan, az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének teljes körűen nem tett eleget. Részleteiben támadta az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét. Amennyiben az ítélet tábla kiküszöbölhetőnek tartja a megalapozatlanságot, úgy abban az esetben a védence felmentése indokolt. Az enyhítést célzó fellebbezés kapcsán további enyhítő körülményként kérte figyelembe venni azt, hogy a tényállásban rögzített kábítószer a jelentős mennyiség alsó határát alig haladja meg. Rámutatott arra is, hogy a védence és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott büntetése között a belső aránytalanság is megállapítható.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védője a fellebbezése indokolását a későbbiek során kiegészítette, és ebben indítványt tett bizonyítás felvételére és ennek érdekében tárgyalás kitűzésére a másodfokú eljárásban.

Új bizonyítékként jelölte meg a Győri Törvényszék B.2287/2016/78. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvét, amely szerint a Győri Törvényszék előtt folyamatban lévő büntető ügyben I.rendű vádlott nevet és II.rendű vádlott nevet a jelen ügy vádlottait tanúként hallgatta ki a bíróság. A védő szerint II.rendű vádlott neve tanúként tett vallomása a jelen ügyben tett vádlotti vallomásának elfogadhatóságát aggályossá teszi. Hivatkozott továbbá a védő arra is, hogy az elsőfokú bíróság nem foglalkozott a genetikai szakvélemény azon megállapításával, miszerint a genetikai vizsgálat során találtak egy DNS profilt, amely egy ismeretlen személytől (NN1) származik, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált és nem értékelt, e vonatkozásban az eljáró genetikus szakértőt is meg kell hallgatni.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott szintén írásban indokolta a fellebbezését. Álláspontja szerint a bűncselekményt nem követte el, az első fokú ítélet megalapozatlan, annak indokaival nem ért egyet. Támadta a bírói mérlegelést. Mindezek alapján a felmentést célzó fellebbezését fenntartotta.

A fellebbezési nyilvános ülésen I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védője az írásban előterjesztett bizonyítási indítványát fenntartotta, amelyhez a védence is csatlakozott.

A fellebbezési nyilvános ülésen II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védője is előterjesztett bizonyítási indítványt, amely új igazságügyi orvosszakértő kirendelését célozta. Hivatkozott arra, hogy ezt a bizonyítási indítványát az elsőfokú bíróság előtt előterjesztette, azonban azt az elsőfokú bíróság elutasította. Aggályosnak tartotta szakértő neve igazságügyi orvosszakértő véleményét, ezért látta szükségesnek új szakértő bevonását. Ehhez az indítványához II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott is csatlakozott.

A fellebbezési nyilvános ülésen az ügyész fenntartotta az írásbeli átiratában foglaltakat.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védője a perbeszédében továbbra is fenntartotta a korábbi indítványát, részleteiben támadta az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét és az

indokolás hiányosságait. A bűnösségi körülmények körében az enyhítést célzó fellebbezés kapcsán indítványozta, hogy ne értékelje az ítélet tábla súlyosító körülményként a kábítószer fogyasztást, ugyanis nincs adat arra, hogyan került védenccé szervezetébe a kábítószer. Álláspontja szerint a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetést nem lehet súlyosító körülményként értékelni, tekintettel arra, hogy a bűncselekményt felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el, amelyet az elsőfokú bíróság helyesen értékelt is. A kétszeres értékelés tilalmába ütközne a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés további súlyosító körülményként való értékelése. Indítványozta enyhítő körülményként figyelembe venni a jelentős időmúlást és a hosszú ideje büntetőeljárás hatálya alatt állást, azt, hogy a védenccé 38 hónapja van előzetes fogvatartásban, és hogy a kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma kevéssel esik a határérték fölé.

II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott védője a perbeszédében a bejelentett fellebbezését fenntartotta, és továbbra is indítványozta két bűncselekmény vonatkozásában a védenccé felmentését, és emellett a büntetés enyhítését, a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését. Álláspontja szerint helytelen volt az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenysége körében az az álláspont, hogy II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott tagadó vallomásával szemben III. rendű vádlott vallomását fogadta el a kábítószer-kereskedelemmel összefüggésben. Továbbra is támadta az igazságügyi orvosszakértői vélemény elfogadhatóságát. Azt kérte, hogy egy esetleges súlyosítás esetén se haladja meg sokkal a büntetés a törvényi minimumot.

I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott osztotta a védője által előadottakat.

II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott szintén csatlakozott a védője által előadottakhoz.

Az ítélet tábla az ügyészi fellebbezést ítélte részben alaposnak.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése és a 349. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezésekkel érintett vádlottak vonatkozásában felülbírálván megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható, és az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárást.

Az ítélet tábla is észlelte a fellebbezési főügyészség átiratában jelzett azon körülményt, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyaláson meghallgatott szakértőket kizárólag arra nyilatkoztatta, hogy elfogultnak érzik-e magukat. A Be. 110. § (1) bekezdése szerint a meghallgatása előtt tisztázni kell, hogy a szakértővel szemben nincs-e kizáró ok. A Be. 103. § (1) bekezdése sorolja fel azokat az okokat, amelyek fennállása esetén nem járhat el a szakértő. Eszerint az elfogultságon kívül más kizáró okok is fennállhatnak a szakértővel szemben. Ezek közül az elsőfokú bíróság csak a Be. 103. § (1) bekezdés h) pontja szerinti kizárási okot tisztázta, a többi nem. Tekintettel azonban arra, hogy az eljárás során az ügyben nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a szakértők bármelyikével szemben bármely kizáró ok fennállna, ilyen okra senki sem hivatkozott az eljárás során, ezért a meghallgatásról készült jegyzőkönyv bizonyítékként történő értékelése lehetséges volt.

Ugyancsak eljárási szabályt sértett a törvényszék, amikor a jogorvoslati nyilatkozatok megtétele során nem tartotta be a Be. 323. § (1) bekezdését, mely szerint abban a kérdésben, hogy kívánnak-e fellebbezni, a vádlott nyilatkozata meg kell, hogy előzze a védő nyilatkozatát. Ennek az eljárási szabálysértésnek sem volt azonban az ügy érdemére kihatása, ezért emiatt az ítélet hatályon kívül helyezésére sem kerülhetett sor.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének a tényállása hiánytalan volt, és megfelelt az iratok

tartalmának. A fenti kiegészítésekkel, illetőleg helyesbítésekkel képezte a felülbírált alapját.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében vizsgálat tárgyává tette és azok mérlegelésének eredményéről is számot adott. Az ítéletábra a tényállást felderítettnek tartotta, további bizonyítás felvételének nem volt helye. A Győri Törvényszék előtt folyamatban lévő ügy ugyan a tárgyat tekintve érintette a jelen büntető ügy szereplőit, azonban az abban az ügyben a jelen ügy vádlottai által tett tanúvallomások, illetőleg a genetikus szakértő előadása a jelen ügy elbírálását nem befolyásolta, ezért sem a tárgyalási jegyzőkönyv bizonyítékként történő értékelése, sem pedig a genetikus szakértő ismételt meghallgatása nem volt indokolt. Az a körülmény, hogy a genetikai vizsgálatok során egy ismeretlen NN1-nek nevezett személy DNS-e is feltalálható volt, nem befolyásolta a bizonyítékok értékelését. Az NN1-ként nevezett személy személyazonosságának kiderítése a jelen ügyben vádlottként szereplő I.rendű vádlott neve és II.rendű vádlott neve vádlottak felelősségének a megállapítását nem befolyásolhatta. Mind a genetikus szakértői vélemény, mind II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat érintő orvosszakértői vélemény aggálytalan volt, az orvosszakértői véleményt a kiegészítő magánszakvélemény, mint okirati bizonyíték is alátámasztotta, így további bizonyítás felvételére e vonatkozásban sem kerülhetett sor.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, felderített volt, ezért bizonyítás felvételére nem kerülhetett sor [Be. 353. § (1) bekezdés].

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítéletábra megalapozottnak tekintette, ezért a hatályon kívül helyezést célzó fellebbezések nem vezethettek eredményre. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét is teljesítette olyan mértékben, hogy hatályon kívül helyezésre nem kerülhetett sor. Az ítéletábra elfogadta azt a védői érvelést, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott vallomásai alapján csak azt lehetett volna megállapítani, hogy 2014. évben legalább három alkalommal értékesített 5-5 gramm kokaint I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottnak. Ennek megfelelően az ítéletábra helyesbítette a tényállást. Ez a körülmény azonban II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottra terhelő vallomásának elfogadása tekintetében nem volt kétségesse tehető, mint ahogy az sem, hogy az elsőfokú bíróság II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott vallomását csak részben fogadta el. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottól történő kábítószer vásárlásra vonatkozóan a beismerő vallomását elfogadta, míg III. rendű vádlott viszonylatában a kábítószer értékesítés tekintetében nem fogadta el II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védekezését. A bíróság a döntését megfelelően, logikusan megindokolta, ezért a bizonyítékok értékelése eredménnyel nem volt támadható.

Amint arról korábban szó volt, nem foglalkozott az indokolásában az elsőfokú bíróság azzal, hogy a genetikus szakértői vélemény szerint fellelhető volt a vizsgálat során egy NN1-el jelölt ismeretlen személy DNS-e is. Ennek a személynek a felkutatása nem bírt jelentőséggel, hiszen legfeljebb annyi következménye lehetett volna, hogy vele szemben is vádemelésre kerülhetett volna sor. De mint korábban kifejtésre került, ez a jelen ügy vádlottainak a felelősségre vonását nem érintette, nem befolyásolta.

Annak a kérdéskörnek sem volt jelentősége, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott DNS-e milyen módon, illetőleg más módon kerülhetett-e a neylonzacskókra, mint a kábítószer értékesítése által. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott és védője nagy hangsúlyt fektetett erre a körülményre, az ezzel összefüggő védekezésre. Ennek azonban azért nem volt a felülbírálat során jelentősége, mert az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat akként mérlegelte, hogy nem történt olyan esemény, amelynek a lényege az lett volna, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott II.rendű vádlott neve II. rendű

vádlott által értékesített gépkocsiból az értékesítést követően több dolgot is visszaadott volna II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottnak. Ennek a ténynek az eldöntését követően indifferensé vált a kérdés, hogy hogyan kerülhetett ezekre a dolgokra I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott DNS mintája.

Az elsőfokú bíróság az indokolásában megfelelő részletességgel foglalkozott I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védekezését alátámasztani látszó bizonyítékok elfogadhatóságával (ítélet 10-11. oldalain), és a gépjármű kölcsönadására vonatkozó szerződést és az azt alátámasztó tanúvallomásokot és ehhez kapcsolódóan I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védekezését elvetette. Az elsőfokú bíróság e körben ugyan nem foglalkozott néhány körülménnyel, így pl. azzal, hogy tanú neve tanú elmondása szerint alkoholista életmódot folytatott akkoriban és I.rendű vádlott neve barátja volt, illetőleg azzal sem, hogy a tanúk, tanúk nevei I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott között legalább ismerősi, illetőleg tanú neve és I.rendű vádlott neve viszonylatában hozzátartozói viszony állapítható meg. Mindez azonban a bizonyítékok értékeléséből vont következtetést inkább erősítette mint gyengítette.

Védői érvelésként elhangzott az is, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott beismerő vallomásának megtételétől I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott őrizetbe vételéig több hónap is eltelt. Ez felvetette azt a kérdést, hogy miért nem intézkedett e beismerő vallomás alapján a nyomozó hatóság. Erre megfelelő magyarázat lehet az is, hogy nyomozás taktikai szempontból nem került sor I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal szemben kényszerintézkedés alkalmazására. Ennek a bizonyítékok értékelésére nincs kihatása. Ugyanakkor arra lehetősége volt I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottnak, hogy időközben tudomást szerezzen a beismerő vallomásról, és intézkedést tegyen annak érdekében, hogy a házkutatás ne vezethessen eredményre. Összességében az elsőfokú bíróság megfelelő terjedelemben és részletességgel értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, és megfelelő magyarázattal szolgált arra, hogy milyen mértékben fogadta el II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott beismerő vallomását, és miért vetette el I.rendű vádlott neve I. rendű, illetőleg II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védekezését a kábítószer-kereskedelem vétsége és a bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége tekintetében.

A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata. A bizonyítékok okszerű értékelése és megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok másodfokú eljárásban történő értékelésére nincs törvényes lehetőség.

Ami a bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségét illeti, az orvosszakértői vélemény alapján aggálymentesen meg lehetett állapítani, hogy a gépjármű vezetésekor II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott a gépjárművet bódult állapotban vezette. II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott 2014. november 5. napján du. 16 óra körüli időpontban ült be a személygépjárműbe, ezt megelőzően fogyasztott kábítószer. A gépjárművel történt város neveből elindulását követően város neve en, 20 óra körüli időpontban vonták közúti ellenőrzés alá. Az ellenőrzést követő orvosszakértői vizsgálat eredményeként az volt megállapítható, hogy a gépjárművét bódult állapotban vezette. Arra ugyan nem lehetett megállapítást tenni, hogy a vezetés alatt, a több száz km megtétele során végig bódult állapotban volt, de bizonyossággal ki lehetett mondani azt, hogy ezen időszak egy részében a gépjárművel úgy vett részt a közúti forgalomban, hogy a gépjárművét bódult állapotban vezette. E tekintetben is helytálló volt a megállapított tényállás.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett az érintett vádlottak, nevezetesen I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott bűnösségére.

A bűncselekmények minősítése azonban hiányos volt, az elsőfokú bíróság nem jelölte meg, hogy a vádlottak cselekménye a kábítószer birtoklása, illetőleg a kábítószer-kereskedelem melyik elkövetési fordulatát valósította meg, és ezzel az ítélet jogi indokolásában is csak részben foglalkozott.

A tényállásból az volt megállapítható, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott kizárólag II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott részére értékesített kábítószer, és arról nem volt tudomása, hogy abból II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott bárkinek tovább értékesít, avagy ilyen célja lett volna. Osztotta az ítéletábra a fellebbviteli főügyészség álláspontját, miszerint az utolsó alkalommal értékesített, a korábbi alkalmakkor értékesített kábítószer mennyiséghez képest lényegesen nagyobb mennyiségű kábítószerből sem lehetett megalapozott következtetést vonni a forgalomba hozatalra, mint elkövetési fordulatra. II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott kábítószer-kereskedelem vétségének minősített cselekménye vonatkozásában ugyancsak megállapítható, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott saját fogyasztásra adott át kábítószer III. rendű vádlottnak. Ez azt jelentette, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű és II. rendű vádlott kábítószer-kereskedelem büntetteként, illetőleg vétségeként minősített cselekményét az ítéletábra a Btk. 176. § (1) bekezdés 2. fordulata szerinti átadással elkövetettnek minősítette.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott a bűncselekmény minősítését meghatározó jelentős mennyiségű kábítószer a megvásárlását követően tartósan, hosszabb ideig birtokolni nem tudta, hiszen azt még haza sem vitte, amikor a rendőrök ellenőrzés alá vonták. Az ítéletábra álláspontja szerint ez olyan rövid idejű birtoklást jelentett, amely még nem minősült tartásnak, ezért II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott kábítószer birtoklása büntetteként értékelt cselekményét a Btk. 178. § (1) bekezdés 3. fordulata szerinti megszerzéssel elkövetettnek minősítette.

Mindezen túlmenően helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott terhére halmazatban a kábítószer birtoklása büntetést és a kábítószer-kereskedelem vétségét, ugyanis a következetes bírói gyakorlat szerint természetes egységet csak azonos törvényi tényállásba ütköző magatartások képeznek.

Ebből az is következik, hogy a kábítószer mennyiségek tiszta hatóanyagának számítására csak a különböző tényállások szerinti elkövetéseken belül van lehetőség (1/2007. BJE határozat). Így II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott által megvásárolt, majd III. rendű vádlott részére átadott, összesen 5 gramm kokainbázis tartalmát (0,2 gramm) nem lehet mindkét bűncselekmény kapcsán a kábítószer mennyiségének meghatározása során figyelembe venni (BH2016. 76). Ennek a bűncselekmények minősítése szempontjából nem volt jelentősége, hiszen II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott által saját fogyasztásra megszerzett kokain bázistartalma az említett 0,2 gramm levonását követően is meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, az minimálisan 54,35 gramm, a jelentős mennyiség /40 gramm/ 1,35-szöröse. Ugyancsak a cselekmények minősítésével összefüggésben elmulasztott hivatkozni az elsőfokú bíróság a Btk. 461. § (1) bekezdés a), aj) pontjára, illetőleg a (3) bekezdés a) pontjára, melyet az ítéletábra pótol.

Ugyancsak a minősítést érintően kellett a jogi indokolást kiegészíteni a 14. oldal utolsó előtti bekezdésében a Btk. 459. § 18/a pontjára, és ezen belül az 1965. évi 4. tvr-el kihirdetett, a New Yorkban 1961. március 30-án kelt Egységes Kábítószer Egyezmény I. számú jegyzékére hivatkozással.

Helyesbítésre szorult a jogi indokolás a 16. oldal utolsó bekezdésében. Az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott arra, hogy azáltal, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott bódult

állapotban vezette a személygépkocsit, megszegte a KRESZ - helyesen - 4. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt közlekedési szabályt. Tévedett azonban, hogy ezáltal valószínűsítette meg a vádlott a bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségét. II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott a bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségét a Btk. 237. § (1) bekezdésében írt törvényi tényállás kimerítésével követte el, amely mellett megszegte a KRESZ 4. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt közlekedési szabályt is.

A büntetés kiszabása körében az ítélőtábla további enyhítő körülményként értékelte mindkét vádlott, így I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott vonatkozásában azt, hogy hosszú ideje állnak büntetőeljárás hatálya alatt. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott esetében ezen túlmenően azt is, hogy ezalatt az idő alatt végig előzetes fogvatartásban is volt, ami az ő esetében több mint 3 évet jelent. Ugyancsak e két vádlottnál enyhítő körülményként vette figyelembe az ítélőtábla azt, hogy a kábítószer-kereskedelem büntetettét, illetőleg a kábítószer birtoklása büntetettét a minősítéshez szükséges kábítószer mennyiség alsó határát alig meghaladó mennyiségre követték el. Az ítélőtábla tehát a hosszú ideje büntetőeljárás hatálya alatt állást az időmúláson túlmenően értékelte enyhítő körülményként. A bódult állapotban történt járművezetés vétsége tekintetében II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott beismerő vallomását enyhítő körülményként értékelni nem lehetett, ezt mellőzte az ítélőtábla az első fokú ítéletből, hiszen II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat tetten érték az elkövetésen, és egyébként is vitatta a bűnösségét.

Ugyanakkor további súlyosító körülményként értékelte az ítélőtábla azt, hogy a vádlottak a kábítószer fogyasztói is. II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében a kábítószer birtoklása helyi szintű elszaporodottságát ugyancsak súlyosító körülményként értékelte. A Szegedi Törvényszék 2/2017. (IX.21.) kollégiumi állásfoglalása szerint a Szegedi Törvényszék területén a kábítószer birtoklása bűncselekmények elszaporodottak. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott terhére súlyosító körülményként kellett értékelni továbbá azt, hogy a 2013 novemberi részcsselekményt az ellene indult más büntetőeljárás (első fokú ítélet 4. oldal 2. pont alatti elítélés) hatálya alatt követte el, amely a két próbaidő hatálya alatti elkövetések mellett nem jelent kétszeres értékelést.

Az ítélőtábla a büntetés kiszabásánál figyelemmel volt a Btk. 80. § (1) bekezdésére is, mely szerint a büntetést a Btk.-ban meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott esetében a középérték 12,5 év szabadságvesztés. Az ítélőtábla megítélése szerint arra a körülményre tekintettel, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott a bűncselekményt két próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés próbaidője alatt és büntetőeljárás hatálya alatt úgy követte el, hogy mindkét végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására kábítószeres bűncselekmény miatt került sor, eltúlzottan enyhe volt az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetés. Ezért a kiszabott szabadságvesztést súlyosította. A fent említett körülmények miatt a középértéket meghaladó mértékben kellett volna a szabadságvesztés tartamát meghatározni. Arra tekintettel azonban, hogy az elkövetés óta jelentős idő telt el, és hosszú ideig állt a vádlott büntetőeljárás hatálya alatt és ezalatt végig fogva is volt, ez lehetővé tette a középértéket el nem érő mértékű szabadságvesztés kiszabását.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott vonatkozásában az irányadó középérték helyesen 9 év 6 hónap szabadságvesztés volt. Az ő esetében az irányadó büntetési tétel alsó határa 5 év szabadságvesztés. Az ehhez képest alkalmazott 2 év 6 hónap szabadságvesztés eltúlzottan enyhe volt. A szabadságvesztést az irányadó középérték környékén kellett volna vele szemben kiszabni a

figyelembe vett jelentős súlyú enyhítő körülmények nélkül. Ez utóbbiak közül annak volt különös jelentősége, hogy a legsúlyosabb bűncselekmény vonatkozásában a bűnösségére is kiterjedő, feltáró jellegű beismerő vallomást tett, amely nagymértékben befolyásolta I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott felelősségre vonhatóságát. Ezen túl az időmúlásra és a hosszú ideje büntető eljárás alatt állásra tekintettel II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 5 évre, az irányadó büntetési tétel alsó határának megfelelő tartamra súlyosította.

Az elsőfokú bíróság ugyan tévedett, amikor azt állapította meg, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtön. A Btk. 37. § (3) bekezdés ad) pontja értelmében, az ő esetében is fegyház lenne a szabadságvesztés végrehajtási fokozata, azonban a már említett feltáró jellegű beismerő vallomásra és a büntetlen előéletére figyelemmel alkalmazható volt a Btk. 35. § (2) bekezdése, a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozat, azaz börtön volt meghatározható.

Úgy ítélte meg az ítéletábra, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében a közügyektől eltiltás tartamának lényeges megváltoztatására, súlyosítására nem volt szükség, ezért erre vonatkozóan az ügyészi fellebbezés nem vezethetett eredményre.

A jogi indokolást kiegészítette még az ítéletábra a közügyektől eltiltással összefüggésben a Btk. 62. § (1) és (2) bekezdésével, illetőleg I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat érintően a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére szóló rendelkezéssel összefüggésben a Btk. 51. § (2) bekezdésére hivatkozással.

Ami az egyéb rendelkezéseket illeti, az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a vádlottakkal szemben a vagyonekbeosztást, azonban I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat érintően a tényállás helyesbítéséből is adódóan annak összege tévesen került meghatározásra. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott összesen 96 gramm kokaint értékesített, grammonként 20.000.- forintért, ebből következően nem 1.820.000.- forint, hanem 1.920.000.- forint bevételre tett szert. Erre az összegre kellett a vagyonekbeosztást elrendelni.

A vagyonekbeosztás pénzösszegben való meghatározásának alapja helyesen a Btk. 75. § (1) bekezdés a) pontja volt.

Az elsőfokú bíróság a vádlottakat törvényesen kötelezte a bűnügyi költség megfizetésére, azonban annak jogszabályi alapja helyesen a Be. 338. § (1) és (3) bekezdése volt.

Helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor a Győri Járásbíróság Bk.726/2013/2. számú határozatával kiszabott 1 év börtön fokozatú szabadságvesztés végrehajtását elrendelte, azonban a határozat megnevezését helyesbíteni kellett, az ugyanis nem ítélet, hanem végzés volt.

Az első fokú ítélet rendelkezéseit a Be. 372. § (1) bekezdése alapján eljárva változtatta meg az ítéletábra.

Az első fokú ítélet törvényes rendelkezéseinek a helybenhagyására a Be. 371. § (1) bekezdése alapján került sor.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott vonatkozásában az első fokú ítélet kihirdetése óta előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította.

A fellebbezési jog kizárására a Be. 386. § alapján került sor.

Szeged, 2018. április 3.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

Dr. Benedek Tibor s. k.
előadó bíró

Dr. Kiss Gabriella s. k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.8/2018/21. számú, illetve a Szegedi Törvényszék 1.B.1074/2016/34. számú ítéletének meg nem változtatott része I.rendű vádlott neve I. rendű és II. rendű vádlott vonatkozásában a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2018. április 3.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: